

סֵדֵר
בְּרָכוֹת הַשַּׁחַר
סֵדֵר הַקְרִבָּנוֹת • בְּרַפֵּת הַמָּזוֹן

נוסח ספרד

3	השכמת הבוקר
8	קריאת שמע
11	סדר לבישת טלית גדול
13	סדר הנחת תפילין
17	תפילה קודם התפילה
22	תפילת השחר
46	שש זכירות
47	י"ג עיקרים
49	פרשת המן
53	ברכת המזון
63	ברכת מעין שלש
64	תפילת הדרך

בני ברק: הלפרין 18 ♦ ירושלים: מלכי ישראל 2
 office@waxb.co.il ♦ טל. 972-3-6154900
 U.S.A. - Mefo'ar Judaica Tel: 718-436-0707 www.mefoarjudaica.com
 Made in china © כל הזכויות שמורות

תיכין כשיעור משנתו יתגבר כארי לעבודות בוראו ויאמר מודה אני וכו' עד אמונתך.
 ויכול לאומרו בלא נטילת ידיים:

מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ מֶלֶךְ חַי וְקַיִם,
 שֶׁהַחַיּוּת בִּי נִשְׁמָתִי
 בְּחַמְלָה. רַבָּה אֶמוּנָתְךָ:

ובעודו במיטתו יטול ידיו ג"פ בסידורין ואומר ראשית חכמה וכו', ויברך ברכת ציצית וברכות השחר:

רֵאשִׁית חֲכָמָה יֵרָאֵת יי, שְׁכַל טוֹב
 לְכָל עֲשִׂיהֶם, תִּהְיֶה לָּנוּ
 עוֹמֶדֶת לָעַד. בָּרוּךְ אִשֵּׁם בָּבוֹד מַלְכוּתוֹ
 לְעוֹלָם וָעֶד.

תוֹרָה צוּה לָנוּ מֹשֶׁה מוֹרְשָׁה קְהֵלָת יַעֲקֹב.
 שְׁמַע בְּנֵי מוֹסֵר אָבִיךָ וְאַל תִּטְשׁ
 תּוֹרַת אֲמֹךְ. תוֹרָה תִּהְיֶה אֶמוּנָתִי, וְאַל שִׁדִּי
 בַּעֲזָרָתִי. וְאַתֶּם תִּדְבְּקִים בֵּי אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים
 בְּלָכֶם הַיּוֹם. לִישׁוּעָתְךָ קוִיִּתִּי יי:

בבואו לפני פתח בית הכנסת ישנה מעט שלא יכנס בפתע פתאום, ואח"כ יכנס לבית הכנסת ויאמר:

מה טבו אלהיך יעקב, משכנתוך ישראל;
ואני ברב חסדך אבוא ביתך,
אשתחוה אל היכל קדשך ביראתך; יי
אהבתי מעון ביתך ומקום משכן כבודך;
ואני אשתחוה ואברעה, אברכה לפני יי
עושי; ואני תפילתי לך יי עת רצון, אלהים
ברב חסדך, ענני באמת ישעך;

אדון עולם אשר מלך, בטרם כל יציר נברא.
לעת נעשה בחפצו כל, אזי מלך שמו
נקרא. ואחרי ככלות הכל, לבדו ימלך נורא.
והוא הנה והוא הנה, והוא יהיה בתפארת.
והוא אחד ואין שני, להמשיך לו להחפירה.
כלי ראשית בלי תכלית, ולו העו והמשרה.
והוא אלי וחי גואלי, וצור חבלי בעת צרה.
והוא נסי ומנוס לי, מנת בסי ביום אקרא.

בידו אפקיד רוחי, בעת אישן ואעירה. ועם
רוחי גופתי, יי לי ולא אירא;

יגדל אלהים חי וישתבח, נמצא, ואין עת אל מציאותו.
אחד, ואין יחיד בלחודו, נעלם, ונם אין סוף לאחדותו.
אין לו דמות הגוף ואינו גוף, לא נעוץ אליו קדשתי. קדמון
לכל דבר אשר נברא, ראשון ואין ראשית לראשיתו. הנו
אדון עולם, לכל נוצר, יורה גדלותו ומלכותו. שפע נבואתו
נתנו, אל אנשי סגלתו ותפארתו. לא קם בישראל כמנשה
עוד, נביא ומביט את תמונתו. תורת אמת נתן לעמו, אל,
על יד נביאו נאמן ביתו. לא יחליף האל ולא ימיר דתו,
לעולמים, לוולתו. צופה ויודע סתרינו, מביט לסוף דבר
בקדמתו. גומל לאיש חסד כמפעלו, נותן לרשע רע כרשעתו.
ישלח לקץ תמיון משיחנו, לפדות מחבי קץ ישועתו. מתים
ותיה אל ברב חסדו, ברוך עדי עד שם תהלתו;

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם,
הנותן לשכוי בינה, להבחין
בין יום ובין לילה;

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם,
שלא עשני גוי;

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

וְאֶהְיֶה אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל דְּבָרְךָ וּבְכֹל נִפְשְׁךָ
וּבְכֹל מַאֲדֶךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר
אֲנִכִי מַצִּיחַ הַיּוֹם עַל דְּבָרְךָ: וְשִׁנְנָתָם לְבָנֶיךָ וְדִבְרָתְךָ
בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בַּדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ
וּבְקוּמְךָ: וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל יָדְךָ וְהָיוּ לְטַטְפֹּת
בֵּין עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתָּם עַל מְזוֹזֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

אֶתְּהָ הוּא עַד שֶׁלֹּא נִבְרָא הָעוֹלָם, אֶתְּהָ
הוּא מְשַׁנְבְּרָא הָעוֹלָם, אֶתְהָ הוּא
בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְאֶתְהָ הוּא לְעוֹלָם הַבָּא. קִדְּשׁ
אֶת שְׁמֶךָ עַל מִקְדָּשֵׁי שְׁמֶךָ, וְקִדְּשׁ אֶת
שְׁמֶךָ בְּעוֹלָמְךָ, וּבִישׁוּעַתְךָ תָּרִים וְתִגְבִּיהַ
קִרְגָנוּ לְמַעַלְהָ, וְהוֹשִׁיעֵנו בְּקִרְוֹב לְמַעַן
שְׁמֶךָ, בְּרוּךְ הַמְּקִדֵּשׁ שְׁמוֹ בְּרַבִּים:

אֶתְהָ הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ וּבְשָׁמַיִם הַשָּׁמַיִם
הַעֲלִיּוֹנִים. אִמֵּת אֶתְהָ הוּא רִאשׁוֹן וְאֶתְהָ הוּא

אֶחָד וּמִבְלָעֶיךָ אֵין אֱלֹהִים. קִבֵּץ נִפְּצוֹת קוֹיָךְ
מֵאֲרָבַע בְּנִפּוֹת הָאָרֶץ. וְכִירוּ וְיָדְעוּ כָּל בָּאֵי עוֹלָם כִּי
אֶתְהָ הוּא הָאֱלֹהִים לְבָרְךָ עֲלִיּוֹן לְכֹל מַמְלָכוֹת הָאָרֶץ.
אֶתְהָ עֲשִׂיתָ אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ אֶת הַיָּם וְאֶת
כָּל אֲשֶׁר בָּם וּמִי בְּכֹל מַעֲשֶׂה יָדְךָ בַּעֲלִיּוֹנִים אוֹ
בַּתְּחִתּוֹנִים שִׁיאֲמַר לֵךְ מִה תַּעֲשֶׂה וּמִה תַּפְעֵל. אֲבִינוּ
שְׁבַשְׁמִים (חַי וְקַיִם) עֲשֶׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וְחֶסֶד בְּעֶבֶר
שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא שְׁנִקְרָא עֲלֵינוּ וְקַיִם לָנוּ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִה שְׁכַתּוֹב (אֶת הַדָּבָר שֶׁהִכְמַחְתָּנוּ עַל
יְדֵי צַפְנִיָּה חוֹזֶה, כְּאֲמוֹר) בַּעַת הַהִיא אֲבִיָּא אֶתְכֶם
וּבַעַת קִבְּצִי אֶתְכֶם כִּי אֶתֵּן אֶתְכֶם לְשֵׁם וּלְתַהֲלָה בְּכֹל
עַמֵּי הָאָרֶץ, בְּשׁוּבִי אֶת שְׁכֻתֵיכֶם לְעִינֵיכֶם אֲמַר יְיָ:

וְיִדְבַּר יְיָ אֵל מֹשֶׁה לֵּאמֹר: וַעֲשִׂיתָ כִּיֹּר נַחֲשֶׁת
וְכִנּוּ נַחֲשֶׁת לְרַחֲצָהּ וְנִתְתָּ אֹתוֹ בֵּין אֹהֶל
מוֹעֵד וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ וְנִתְתָּ שָׁמָּה מַיִם: וְרַחֲצוּ
אֶהָרָן וּבָנָיו מִמֶּנּוּ אֶת יְדֵיהֶם וְאֶת רַגְלֵיהֶם:
בְּבֹאֵם אֵל אֹהֶל מוֹעֵד יִרַחֲצוּ מַיִם וְלֹא יָמָתוּ אוֹ
בְּגָשְׁתָם אֵל הַמִּזְבֵּחַ לְשִׁרְתָּ לְהִקְטִיר אִשָּׁה לַיְיָ:
וְרַחֲצוּ יְדֵיהֶם וְרַגְלֵיהֶם וְלֹא יָמָתוּ וְהִיתָה לָהֶם
חֹק עוֹלָם לֹא וּלְיָדְעוּ לְדִרְתָּם:

וַיִּדְבֹר יי אל מִשֶׁה לֵּאמֹר: צו את אהרן ואת בניו
לֵאמֹר זאת תורת העֲלָה הוא העֲלָה על
מוֹקֵדָה על המִזְבֵּחַ כֹּל הַלֵּילָה עד הבֹקֶר ואש המִזְבֵּחַ
תֹּקֵד בו: וְלִבֵּשׁ הַכֹּהֵן מִדּוּ בֹדֶם וּמִכְנָסֵי בֹדֶם וְלִבֵּשׁ
בְּשָׂרוֹ וְהָרִים אֶת הַדָּשֵׁן אֲשֶׁר תֹּאכַל הָאֵשׁ אֶת הָעֲלָה
עַל הַמִּזְבֵּחַ וְשָׂמוּ אֵצֶל הַמִּזְבֵּחַ: וּפָשַׁט אֶת בְּגָדָיו וְלִבֵּשׁ
בְּגָדִים אֲחֵרִים וְהוֹצִיא אֶת הַדָּשֵׁן אֶל מִחוּץ לַמִּחֲנֶה
אֶל מְקוֹם מְהוּר: וְהָאֵשׁ עַל הַמִּזְבֵּחַ תֹּקֵד בו לֹא
תִקְבֹּה וּבֵעַר עֲלֶיהָ הַכֹּהֵן עֲצִים בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר וְעָרָה
עָלֶיהָ הָעֲלָה וְהִקְטִיר עָלֶיהָ חֲלָבֵי הַשְּׁלָמִים: אֵשׁ תִּמִּיד
תֹּקֵד עַל הַמִּזְבֵּחַ לֹא תִקְבֹּה:

בשבת ויו"ט יש נזחים שלא לומר בקשה זו

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתִּרְחַם עָלֵינוּ,
וְתִכַּפֵּר לָנוּ עַל כָּל חַטֹּאתֵינוּ, וְתִסְלַח לָנוּ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ,
וְתִמְחַל לָנוּ עַל כָּל פְּשָׁעֵינוּ וְתִכְנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמִהְרָה בְּיָמֵינוּ:
וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ קָרְבַּן הַתִּמְדִּיר שׁוֹכֵפֶר בְּעֲדָנוּ, כִּמוֹ שֶׁכִּתְּבַת עָלֵינוּ
בְּתוֹרָתְךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עֲבָדְךָ מִפִּי כְבוֹדְךָ, בְּאִמּוֹר:

וַיִּדְבֹר יי אל מִשֶׁה לֵּאמֹר: צו את בני ישראל וְאָמַרְתָּ
אֲלֵהֶם אֶת קָרְבְּנֵי לִחְמֵי לֶאֱשִׁי רֵיחַ נִיחָחִי
תִּשְׁמְרוּ לִהְקָרִיב לִי בְמוֹעֵדֹ: וְאָמַרְתָּ לָהֶם זֶה הָאִשָּׁה
אֲשֶׁר תִּקְרִיבוּ לִי כִבְשִׁים בְּנֵי שָׁנָה תִּמְיָמָם שָׁנִים
לְיוֹם עֲלָה תִּמִּיד: אֶת הַכֹּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה בַבֹּקֶר וְאֶת

הַכֹּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְפִּים: וְעִשִּׂירִית הָאִיפָה
סֹלֶת לְמִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כְּתִיב רִבִּיעֵת הַחֵיץ: עֲלֹת
תִּמִּיד תַּעֲשֶׂה בָהֶם סִינֵי לְרִיחַ נִיחָחִי אִשָּׁה לִּי: וְנִסְכּוֹ
רִבִּיעֵת הַחֵיץ לְכֹבֶשׂ הָאֶחָד בַּקֹּדֶשׁ הַסֶּדֶק נֶסֶד שֶׁכֶּר
לִּי: וְאֶת הַכֹּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְפִּים כְּמִנְחַת
הַבֹּקֶר וּכְנִסְכּוֹ תַעֲשֶׂה אִשָּׁה רֵיחַ נִיחָחִי לִּי:

וַיִּשְׁחַט אֶתוֹ עַל יְרֵךְ הַמִּזְבֵּחַ צִפְנָה לְפָנֶי יי
וְזָרְקוּ בְּנֵי אֶהֱרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת דָּמּוֹ עַל
הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתִּהְיֶה אֲמִירָה
זו חֲשׂוֹבָה וּמְקַבֵּלָה וּמְרַצָּה לְפָנֶיךָ, כְּאִלּוּ הִקְרַבְנוּ קָרְבַּן
הַתִּמְדִּיר בְּמוֹעֵדוֹ וּבְמִקְוָמוֹ וּכְהִלְכָתוֹ:

אֵתָּה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ, שֶׁהִקְטִירוּ אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ
אֶת קִמְצַת הַסָּמִים, בְּזֶמֶן שְׁבִיט הַמִּקְדָּשׁ
הָיָה קָיָם, כְּאֲשֶׁר צִוִּיתָ אוֹתָם עַל יַד מֹשֶׁה
נְבִיאְךָ, בְּכַתּוּב בְּתוֹרָתְךָ:

וַיֹּאמֶר יי אל מֹשֶׁה קח לך סָמִים נְטֹף וּשְׁחַלֵּת וְהִלְבֵּנָה
סָמִים וְלִבְנָה זָכָה בֹדֶם וְהָיָה: וְעִשִּׂיתָ אֹתָהּ
קִמְצַת רֶקֶח מַעֲשֶׂה רֶקֶח מְמַלֵּחַ מְהוּר קֹדֶשׁ: וּשְׁחַקֵּת
מִמֶּנָּה הֶדֶק וְנִתְּתָה מִמֶּנָּה לְפָנֶי הָעֶדֶת בְּאֵהָל מוֹעֵד אֲשֶׁר

אָנער לֹא שָׁמַח בְּקֹדֶשׁ קְדָשִׁים תְּהִיָּה לָכֶם: וְנֹאמַר, וְהַקְטִיר
עָלָיו אֶהְרֹן קַטְרֶת סָמִים בְּבֹקֶר בְּבֹקֶר בְּהִיטִיבוֹ אֶת הַנְּזֹרוֹת
וְקַטִּירָנָה: וּבִהְעֵלֶת אֶהְרֹן אֶת הַנְּזֹרוֹת בֵּין הָעֲרֹבִים וְקַטִּירָנָה
קַטְרֶת תָּמִיד לִפְנֵי יְיָ לְדֹרֹתֵיכֶם:

תִּנּוּ רַבָּנִן, פֶּטוּם הַקַּטְרֶת בִּיצֹר, שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים
וְשִׁמּוֹנָה מִנִּים הָיוּ בָּהּ. שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים
וְחֲמִשָּׁה בְּמִנְנֵי יָמוֹת הַחֲמִיּוֹה, מִנָּה לְכָל יוֹם, פָּרֶס
בְּשִׁחְרִית וּפָרֶס בֵּין הָעֲרֹבִים, וְשְׁלֹשָׁה מִנִּים וְתָרִים,
שְׁמֵהֶם מִכְּנִים בְּהֵן גְּדוֹל מְלֵא חֲפָנָיו בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים,
וּמִחוּזָרֵן לְמִכְתֶּשֶׁת בְּעֶרֶב יוֹם הַכַּפּוּרִים, וְשׁוֹחֲקֵן יָפָה
יָפָה כְּדִי שֶׁתִּהְיֶה דִּקְוָה מִן הַדִּקְוָה, וְאַחֵד עֶשֶׂר סָמָנִים
הָיוּ בָּהּ. וְאֵלּוּ הֵן * הַצָּרִי, * הַצִּפְרֹן, * הַחֲלָבָנָה,
* וְהַלְּבֹנָה, * מִשְׁקַל שְׁבַע עֶשְׂרִים שִׁבְעִים מִנָּה, * מֵרֶ,
* וְקִצְיָה, * וְשִׁבְלֶת נֶרֶךְ, * וְכֶרֶם מִשְׁקַל שְׁשֶׁה עֶשֶׂר
שְׁשֶׁה עֶשֶׂר מִנָּה, * הַקֶּשֶׁט שְׁנַיִם עֶשֶׂר, * וְקִלּוּפָה
שְׁלֹשָׁה, * וְקִנְמוֹן תְּשַׁעַה. בְּרִית בְּרִישִׁינָה תְּשַׁעַה קִבִּין,
יֵין קַפְרִיסִין סֵאִין תִּלְתָּא וְקִבִּין תִּלְתָּא, וְאִם לֹא מִצָּא
יֵין קַפְרִיסִין מִבֵּיא חֲמֵר הִזְרִין עֲתִיק. מִלָּח סְדוּמִית
רִבְעֵה, מִעֵלָּה עֶשֶׂן כֹּל שֶׁהוּא. רַבִּי נֹתָן הַבְּבִלִי אוֹמֵר,
אִף כֶּפֶת הַזֵּרֶדֶן כֹּל שֶׁהוּא וְאִם נֹתָן בָּהּ דְּבִשׁ פֶּסְלָה,
וְאִם חֲסֵר אַחַת מִכָּל סְמָנֶיהָ חֵיב מִיתָה:

רַבִּין שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר, הַצָּרִי אֵינוֹ אֵלָּא שְׂרָף הַנוֹמָף
מִעֲצֵי הַקֶּטֶף. בְּרִית בְּרִישִׁינָה לָמָּה הוּא בָּאָה, כְּדִי לְיַפּוֹת
בָּהּ אֶת הַצִּפְרֹן, כְּדִי שֶׁתִּהְיֶה נְאֻמָּה. יֵין קַפְרִיסִין לָמָּה הוּא בָּא,
כְּדִי לְיִשְׁרוֹת בּוֹ אֶת הַצִּפְרֹן כְּדִי שֶׁתִּהְיֶה עֲזוּה, וְהֵלֵא מִי רִגְלָיו
יָפִין לָהּ, אֵלָּא שֶׁאֵין מִכְּנִיסִין מִי רִגְלָיו בְּמִקְדָּשׁ מִפְּנֵי הַכְּבוֹד:

תַּנְיָא, רַבִּי נֹתָן אוֹמֵר, בְּשֶׁהוּא שׁוֹחֵק אוֹמֵר, הֵדֵק
הַיִּטֵּב, הַיִּטֵּב הֵדֵק, מִפְּנֵי שֶׁהַקּוֹל יָפָה לְבָשָׁמִים.
פֶּטוּמָה לְחֻצָּאִין, בְּשִׁרְהָ. לְשִׁלִּישׁ וְלָרְבִיעֵה, לֹא שְׁמַעְנֵנוּ.
אָמַר רַבִּי יְהוֹדָה, זֶה הַכֶּלֶל, אִם בְּמִדְתָּהּ בְּשִׁרְהָ לְחֻצָּאִין.
וְאִם חֲסֵר אַחַת מִכָּל סְמָנֶיהָ חֵיב מִיתָה:

תַּנְיָא, בַּר קַפְרָא אוֹמֵר, אַחַת לְשִׁשִּׁים אוֹ לְשִׁבְעִים שָׁנָה
תּוֹתָה בָּאָה שֶׁל שִׁירִים לְחֻצָּאִין. וְעוֹד תַּנִּי בַר קַפְרָא,
אֵלּוּ תִּהְיֶה נֹתָן בָּהּ קוֹרְטִיב שֶׁל דְּבִשׁ, אֵין אָדָם יָכוֹל לַעֲמֹד
מִפְּנֵי רִיחָהּ, וְלָמָּה אֵין מְעַרְבִין בָּהּ דְּבִשׁ, מִפְּנֵי שֶׁתִּתְּוֹרָה
אֶמְרָה, כִּי כָּל שֶׁאֵד וְכָל דְּבִשׁ לֹא תִקְטִירוּ מִמֶּנּוּ אִשָּׁה לֵי:

יִי צְבָאוֹת עֲמָנוּ, מִשְׁגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב
סֵלָה: יִי צְבָאוֹת, אֲשֶׁרִי אָדָם בִּטַּח בְּךָ:
יִי הוֹשִׁיעָה, הַמְלִיךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קְרָאֵנוּ: אֶתָּה
סִתַּר לִי מִצָּר תַּצְרֵנִי, רַנִּי פִלַּט, תִּסּוּבְּנִי סֵלָה:
וְעֲרַבְהָ לִי מִנַּחַת יְהוֹדָה וִירוּשָׁלָּיִם, כִּימִי עוֹלָם
וּבִשְׁנַיִם קִדְמִיּוֹת:

כתבו המקובלים מצות עשה לזכור בפה אלו הזכירות, והעזר בהם לאומרים מובטח לו שהוא בן עולם הבא:

זכירות יציאת מצרים:

לָמַעַן תִּזְכֹּר אֶת יוֹם צֵאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בֹּל יְמֵי תַיִךְ:

זכירות מעמד הר סיני:

רַק הִשְׁמַר לָךְ וּשְׁמַר נִפְשְׁךָ מֵאֵר, פֶּן תִּשְׁכַּח אֶת הַדְּבָרִים
אֲשֶׁר רָאוּ עֵינֶיךָ, וּפֶן יִסּוּרוּ מִלְּבָבְךָ בֹּל יְמֵי תַיִךְ
וְהוֹדַעְתָּם לְבָנֶיךָ וּלְבָנֵי בָנֶיךָ: יוֹם אֲשֶׁר עָמַדְתָּ לְפָנַי יי
אֱלֹהֶיךָ בְּחָרֵב:

זכירות מעשה עמלק ומדין:

זְכוֹר אֶת אֲשֶׁר עָשָׂה לָךְ עַמְלָק בְּדֶרֶךְ בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרַיִם:
אֲשֶׁר קָרָה בְּדֶרֶךְ, וַיִּגְבַּהּ בָּךְ בֹּל תַּחְלֹשְׁתֶּם אַחֲרָיו
וְאָתָה עָנִי וַיַּגֵּעַ וְלֹא יָרָא אֱלֹהִים: וְהָיָה בְּהִנֵּית יי אֱלֹהֶיךָ
לָךְ מִכָּל אִיְבֹיךָ מִסָּבִיב, בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר יי אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ
נַחֲלָה לְרִשְׁתָּהּ תִּמְחָה אֶת זֵכְר עַמְלָק מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם,
לֹא תִשְׁכַּח:

זכירות מעשה העגל:

זְכוֹר אֶל תִּשְׁכַּח אֶת אֲשֶׁר הִקְצַפְתָּ אֶת יי אֱלֹהֶיךָ בַּמִּדְבָּר:

זכירות מעשה מרים:

זְכוֹר אֶת אֲשֶׁר עָשָׂה יי אֱלֹהֶיךָ לְמִרְיָם בְּדֶרֶךְ בְּצֵאתְכֶם
מִמִּצְרַיִם:

זכירות שבת:

זְכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקֹדֶשׁ:

אֲנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה, שֶׁהַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ
הוּא בּוֹרָא וּמַנְהִיג לְכָל הַבְּרוּאִים, וְהוּא לְבָדוּ
עֹשֶׂה וְעוֹשֶׂה וַיַּעֲשֶׂה לְכָל הַמַּעֲשִׂים:

אֲנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה, שֶׁהַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ
הוּא יְחִיד וְאֵין יְחִידוֹת בְּמִוְהוּ בְּשׁוּם פָּנִים וְהוּא
לְבָדוּ אֱלֹהֵינוּ הֵיחָד הַיּוֹנֵה וְיִהְיֶה:

אֲנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה, שֶׁהַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ
אֵינוֹ גּוֹף, וְלֹא יִשְׁיַנּוּהוּ מְשִׁיגֵי הַגּוֹף, וְאֵין לוֹ שׁוֹם
דְּמִיּוֹן בְּלֵל:

אֲנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה, שֶׁהַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ
הוּא רִאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן:

אֲנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה, שֶׁהַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ
לֹא לְבָדוּ רְאוּי לְהִתְפַּלֵּל, וְאֵין רְאוּי לְהִתְפַּלֵּל
לְיוֹתָנוּ:

אֲנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה, שֶׁכָּל דְּבָרֵי נְבִיאִים
אִמְרָת:

אֲנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה, שֶׁנִּבְּרָאָת מִשֶּׁה רִבְנוּ
עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם הָיְתָה אִמְתִּית, וְשֶׁהוּא הָיָה אָב
לְנְבִיאִים לְקוֹדְמִים לְפָנָיו וּלְבָאִים אַחֲרָיו:

תפילת הדרך

יְהי רָצוֹן מִלְפָּנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
שְׁתוּ לִיכֵנוּ לְשָׁלוֹם וְתַצְעִידֵנוּ לְשָׁלוֹם.
וְתַדְרִיכֵנוּ לְשָׁלוֹם. וְתַסְמְכֵנוּ לְשָׁלוֹם, וְתַגִּיעֵנוּ
לְמַחוּז חֶפְצֵנוּ לְחַיִּים וְלִשְׁמֹחָה וְלִשְׁלוֹם. (ואם
דעתו לחזור מיד ואמר וְתַחְזִירֵנוּ לְשָׁלוֹם) וְתַצִּילֵנוּ מִכָּף
כָּל אוֹיֵב וְאוֹרֵב וְלִסְטִים וְחַיּוֹת רָעוֹת בַּדֶּרֶךְ
וּמִכָּל מִינֵי פְרַעְנִיּוֹת הַמַּתְרַגְּשׁוֹת וּבָאוֹת
לְעוֹלָם וְתַשְׁלַח בְּרָכָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֵינוּ,
וְתַתֵּנּוּ לָחֵן וְלַחֶסֶד וְלִרְחֻמִּים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי
כָּל רוֹאֵינוּ וְתַגְמִלֵנוּ חֲסִדִּים טוֹבִים וְתַשְׁמַע
קוֹל תַּפִּלָּתֵנוּ. כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תַּפִּלָּת כָּל פֶּה:
בָּרוּךְ אַתָּה יי, שׁוֹמֵעַ תַּפִּלָּה:

וַיַּעֲקֹב הָלַךְ לְדֶרֶכוֹ וַיִּפְגְּעוּ בוֹ מַלְאֲכֵי
אֱלֹהִים: וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב כִּאֲשֶׁר
רָאִים מַחֲנֶה אֱלֹהִים זֶה וַיִּקְרָא שֵׁם הַמָּקוֹם
הַהוּא מַחֲנֵה: